

at fremhæve disse Tal, som vise, hvad der er sket, medens Venstre har været ved Styret, vil jeg ikke paa nogen Maade sige, at nu have vi gjort, hvad der paa det Omraade var at gøre, nu lægge vi Hænderne i Skødet; det hele er, som det bør være. Jeg har blot villet vise, at Venstres Regering baade har vist Evne og Villie til at bringe Fremgang paa de Punkter, som med eet Ord kunne kaldes de humane Bevillinger.

Paa flere af de Grupper, jeg har taget, f. Eks. Bevillingerne til Forsikring, til Ulykkesforsikring, til Arbejdsløn for de Folk, som staa i Statens Tjeneste o. s. v., er Stigningen fra 1901 til nu ikke saa stærk. Den er fra 1901 til nu kun en Stigning fra 100 til 131, altsaa kun 31 pCt. Men paa disse Omraader staa vi jo overfor ny Bevillinger, som ville blive en Følge af de kommende Lønningslove, og de ville bevirke, at Stigningen fra den Tid, Venstre kom til Styret, vil blive meget betydelig. Jeg kunde ogsaa nævne Børneopdragelsens Omraade, hvor Stigningen er 20 pCt., men hvor vi allerede ved de Bevillinger til Lærerlønninger, der komme til i Aar, ville komme op til Tal, der vidne om, at Venstre har baade Villien og Evnen til at føre fremad paa de humane Bevillingers Omraade.

Set fra Statskassens Side har Fremgangen i de forløbne Aar været meget god, saa stor, at vi ikke have kendt Mage dertil i nogen tidligere Periode, og dersom vi dertil lægge det forøgede Bidrag til de samme Formaal, som i de samme Tidsrum ere ydede af Kommunerne omkring i Landet, ville vi komme op til følgende meget store Beløb. I 1894—95 ydedes der til det, jeg har kaldt humane Formaal, i det hele her i Landet knebent 31 Mill. Kr. I 1901—02 er Tallet steget til 47½ Mill. Men ved det foreliggende Finanslovsforslag, altsaa rent bortset fra de kommende Ændringer deri og stadig hertil tillagt det, der kan ventes at komme fra Kommunerne — man kan efter det sidst forelagte Regnskab for Kommunerne omtrent beregne, hvor meget det vil blive, samtidig med, at der bliver aflagt Statsregnskab for 1908—09 — ville vi komme op over 61 Mill. Kr. I Løbet af 14 Aar have vi altsaa haft en Stigning til det dobbelte, og i den Tid, Venstre har staaet ved Styret her i Riget, have vi haft en Stigning fra 47½ til 61½ Mill. Kr. Jeg fremfører disse Tal for at gøre opmærksom paa, at man ikke har Ret, naar man siger, at der under det Gaardmandsregimente, som man siger, der er

her i Landet, skulde være sket noget, der kunde udlægges som en Tilsidesættelse af de smaa i Samfundet, et Forræderi mod de smaa i Samfundet — det Udtryk er blevet brugt her i Salen.

Nu kan det ganske vist indvendes: Ja, men i det paagældende Tidsrum have i det hele Livsvilkaarene her i Landet forandret sig i en meget betydelig Grad, man faar ikke nu det samme for Pengene som for disse 14 eller 7 Aar tilbage i Tiden. Det er rigtigt, og det kan have sin Vanskelighed for os at bedømme, hvor stor Forskellen er i Pengenes Værdi i den forløbne Tid. Men vi have et Grundlag, som i alt Fald har den Fordel, at selv om det ikke er dansk, kan det ikke siges om det, at det er lavet med de foreliggende Tal for Øje. Vi have i det engelske „Journal of royal statistical society“ en Opgørelse over Prisforandringen i Løbet af de sidste 20 Aar. Vi kunne ogsaa gaa længere tilbage i Tiden, men det er der selvfølgelig ikke Grund til her. Der findes en Prisberegning, foretagen af en kendt Nationaløkonom og Statistiker, Sauerbeck. Det er altsaa ganske vist paa Grundlag af engelske Forhold, men paa den anden Side maa man huske paa, at paa de store almindelige Varegrupper, som Køl, Jern, Tekstil, Kaffe, Sukker o. s. v., ville vi her i Landet i Virkeligheden følge de internationale Prisbevægelser, og selv om der kan siges noget om, at de engelske Prisforhold ikke bevæge sig nøjagtigt som vore — det er højst rimeligt, at de ikke gøre det —, er der dog ikke nogen som helst Tvivl om, at den Prisskala, som Sauerbeck opstiller, vil i ikke ringe Grad være et Fingerpeg ogsaa for os med Hensyn til, hvordan Pengenes Værdibevægelse har været. Tage vi saa de forskellige Tidspunkter, jeg har nævnt før, er Pristallet i Aaret 1894: 63, det vil sige, at 63 er Prishøjden, maalt efter, at den havde været 100 i Tidsrummet i Tredserne. Altsaa de faldende Priser fra Tredserne til Midten af Halvfemserne have givet sig Udtryk i Sauerbecks Talrække paa den Maade, at Prsniveauet er faldet fra 100 til 63. Imidlertid har der siden den Tid været en i Hovedsagen uafbrudt Stigen i Priserne. I 1901 er Tallet 63 steget til 70, og hvis vi gaa til det allersidste foreliggende Tal, som er fra det første Kvartal af 1907, ere vi oppe paa 81. Jeg regner altsaa, at Prsniveauet mellem de tre nævnte Tidspunkter har forandret sig i Forholdet 63—70—81. Anvende vi disse Tal paa de Tal, jeg gav før, saaledes, at vi altsaa, samtidig med at vi sige, at Be-